

льжата да говоришъ нежели правдина. Ді́афалма.

4 Възлюбилъ си сичките дълги повредителни,
азъка лъстика.

5 Заради това Богъ ще те истрѣги завсегда:
ще те оттъргне и премъсти изъ съдалишето
(твое,) и ще те искорени изъ земля жизненна.
Ді́афалма.

6 А праведните ще видатъ, и ще са укоятъ:
и ще мъ са присмѣятъ, (и речатъ:)

7 Это, този човѣкъ, (който) не положи Бога
сила своя: но упова на многото си богатство,
(и) подтвърждавашесе на лъживството свое.

8 Азъ скаже (ще кждемъ) какъ маслина цвѣтъ
въ домътъ Божи: имамъ надеждъ на
милостъ Божиа во вѣка вѣка.

9 Ще Тебъ славословимъ секога, защото си спо-
рилъ (така): и ще са нададъ на името Твое,
защото (е) благо предъ преподобните Твои.

ПСАЛОМЪ ІВ.

(Давидъ изобразува поврежденіето въ човѣците общо,
което съществуваше на времето му.)

За първиятъ пъвецъ, надъ Махалаъ:

Иасхилъ Давидовъ.

Рече безъмънъ въ сърдцето си: не свѣтству-
ва Богъ: развалихасе и въдоха мерзостни (за)
беззаконіето: не се намѣрваникъ да стергва добро.

2 Богъ изъ нѣгъ пригледна на склонете че-
ловѣчески, за да види ако се намѣрва (нѣкой):
да има разумъ, и да търси Бога.

3 Сички се уклониха во ѿбще непотребни въдо-
ха: не свѣтствува да тверди добро, не свѣтству-
ва нито единъ.